

[Justitsministeren]

1982	8.933	20,2
1984	8.956	23,2
1986	8.729	22,7
1988	9.150	24,0
1990	8.922	23,9

Man er ikke i besiddelse af oplysninger om baggrunden for de foretagne svangerskabsafbrydelser.

Det kan i øvrigt oplyses, at det af loven om svangerskabsafbrydelse, sterilisation og kastration fremgår, at en anmodning om svangerskabsafbrydelse skal fremsættes af kvinden selv over for en læge eller over for en amtskommune, i København og på Frederiksberg over for kommunen. Kvinden skal vejledes om de foreliggende muligheder for støtte til gennemførelse af svangerskabet og for støtte efter barnets fødsel. Hun skal endvidere af en læge vejledes om indgrebs beskaffenhed og den risiko, der må antages at være forbundet med indgrebet.

Er 12. svangerskabsuge udløbet, kan svangerskabsafbrydelse kun ske, såfremt der foreligger særlige omstændigheder, og såfremt indgrebet tillades af et særligt oprettet samråd, der er sammensat således, at der sikres den fornødne juridiske, sociale og lægelige ekspertise.

Spm. nr. S 677

Til *miljøministeren* (26/6 91) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre by- og landzoneloven og loven om frigørelsesafgift, således at kommunernes pligt til at overtage jord overført fra land- til byzone (fireårsreglen) ikke finder anvendelse, såfremt ændringen af zonestatus skyldes et ønske fra den pågældende grundejer selv?«

Begrundelse

Med den dårlige økonomi, de fleste af landets kommuner har, er det ikke rimeligt, at private grundejere, som af spekulationshensyn selv ønsker at få overført deres jord fra land- til byzone, og som senere fortryder dette ønske, med fireårsreglen i hånden bagefter skal kunne forpligte kommunen til at overtage jorden til slutbeløbet.

Svar (9/7 91):

Skatteministeren (Enggaard, fg.):

Told- og Skattestyrelsen har tidligere udtalt, at det ikke kan antages, at en grundejer kontraktligt kan fraskrive sig retten til at gøre den kommunale overtagelsespligt i frigørelsesafgiftslovens § 8 gældende.

Den overordnede kommunale planlægning foretages i kommuneplanen. Denne lægger bindinger på kommunen, men er ikke retligt bindende for grundejere. Når et område overføres fra landzone til byzone, skal der udarbejdes en lokalplan, som er i overensstemmelse med rammerne i kommuneplanen. Lokalplanerne er retligt bindende for grundejerne.

Der skal udarbejdes lokalplan, når et område overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde. Inddragelse af nye arealer til bymæssig bebyggelse sker således på grundlag af forudgående planlægning med dertil hørende procedurer om offentlighed og høring.

Den kommunale overtagelsespligt efter § 8 i frigørelsesafgiftsloven er endvidere en særlig beskyttelsesregel over for berørte grundejere, der på grund af overførsel af deres jord fra landzone til byzone bliver frigørelsesafgiftspligtige.

Såfremt en grundejer bindende kan aftale med kommunen, at overtagelsespligten ikke gøres gældende, kan der ske en svækkelse af de hensyn til planlægningen og offentligheden, som planlovgivningen sigter mod at beskytte, ligesom beskyttelsen af den berørte grundejer svækkes.

På denne baggrund finder jeg, da bestemmelsen om kommunal overtagelsespligt er led i et større regelkompleks, at spørgsmålet om en eventuel lovændring vil kræve grundigere overvejelser.

Spm. nr. S 678

Til *justitsministeren* (27/6 91) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om han er bekendt med, at der ikke findes tilgængelige oplysninger for Folketingets medlemmer om Konkurslovudvalgets arbejde?«

Begrundelse

Ovennævnte udvalg blev i 1986 nedsat af daværende justitsminister Ninn-Hansen efter